

10 – Militärt överbefäl

Bor i storstad.

“Nationen Sverige måste försvaras till varje pris.”

Relationer: Max 1 relation utanför grupp 1. Minst 1 negativ relation i grupp 1. Övriga relationer inom grupp 1 såsom du önskar.

Scen 1

Du ingår i Kommittén för Rikets Säkerhet, utsedd av regeringen för att ta fram en lösning på den stundande krisen. Din utgångspunkt är att nationen Sverige måste försvaras till varje pris.

När scenen är slut ska ni ha beslutat om att krympa Sveriges gränser till att endast omfatta Stockholm, Göteborg, Malmö och Umeå. Som fyra öar helt enkelt, men de kommer i alla fall gå att försvara. Vilka som ska få plats i städerna är en senare fråga.

Scen 2

I enlighet med beslutet om att krympa Sveriges gräns, har ni också kommit fram till att vissa som idag finns utanför städerna är kritiska för landets fortlevnad. Ert kansli kommer därför att skicka ut stadsinbjudningar till de som ni har bedömt har relevant kompetens. Vissa av dessa anses extra viktiga, och därför har ni också tillåtit att just dessa tar med ytterligare en person in, bara de kommer.

Men det där är för morgondagen. Ikväll anordnas en festmiddag för er i Kommittén, som ett sätt att fira ett avslut på uppdraget och en början på nästa steg i Sveriges historia. Det är en möjlighet att umgås med dina kollegor på ett mer personligt sätt, det är inte så ofta ni slappnar av tillsammans. (Självklart är det ingen anledning till att bete sig hur som helst.)

Scen 3

För att samhället i staden ska fungera under de nya förhållandena, krävs rutin och ordning. Det är upp till er i den styrande Kommittén att besluta om vilka rutiner som ska gälla, hur de ska efterföljas och konsekvenser för brott mot dessa. När de inbjudna lantsortsborna väl kommer, gäller det att snabbt få in dem i rutinerna och få dem att förstå vad som händer om de bryter mot reglerna. En hård hand nu leder till längre liv senare.

Fråga lantsortsborna om deras yrken och placera dem på lämpliga uppgifter. Informera om regler och konsekvenser.

Efter scen 3 kommer det finnas möjlighet för någon ur grupp 1 att leverera ett propagandameddelande (ca 1-2 min) till de andra grupperna, ungefär som en radiosändning de inte kan svara på, men reagera till.

Scen 4

Livet i staden har blivit vardag. Kanske har folket börjat slappna av lite väl mycket? Det är viktigt att inte tappa noggrannheten i rutinerna. Alla måste fortsätta utföra sina sysslor, annars dröjer det inte länge innan anarkin slår till. Behöver ni höja konsekvensgraden på brott mot reglerna? Behöver rutinerna skärpas till ett tag, för att påminna folket om dess vikt? Det står er fritt att implementera eventuella regelskärpningar och straff under scenen.

Scen 5

Ransonering har pågått ett tag, men läget börjar bli akut. Ni behöver snåla in på ransonerna varje vecka, och försöker göra det så omärkligt som möjligt. Det ni trots var hållbart har visat sig ohållbart, och staden kan inte försörja så många personer längre.

Kommittén ska under scenen besluta om att några personer inte längre är tillräckligt värdefulla, och att en del behöver lämna staden. Framförallt alla från grupp 3, men vill ni också kasta ut någon ur grupp 2 går det bra. De ska lämna staden under scenens gång.

Scen 6

Kan ni överhuvudtaget överleva i staden längre? Lämna eller stanna? Beslutet för din roll är ditt.

11 – Representant från Krismyndigheten

Bor i storstad.

“Kommunikation är A och O!”

Relationer: Max 1 relation utanför grupp 1. Minst 1 negativ relation i grupp 1. Övriga relationer inom grupp 1 såsom du önskar.

Scen 1

Du ingår i Kommittén för Rikets Säkerhet, utsedd av regeringen för att ta fram en lösning på den stundande krisen. Din utgångspunkt är att temporära lösningar kan vara rimliga för att få det bättre sedan.

När scenen är slut ska ni ha beslutat om att krympa Sveriges gränser till att endast omfatta Stockholm, Göteborg, Malmö och Umeå. Som fyra öar helt enkelt, men de kommer i alla fall gå att försvara. Vilka som ska få plats i städerna är en senare fråga.

Scen 2

I enlighet med beslutet om att krympa Sveriges gräns, har ni också kommit fram till att vissa som idag finns utanför städerna är kritiska för landets fortlevnad. Ert kansli kommer därför att skicka ut stadsinbjudningar till de som ni har bedömt har relevant kompetens. Vissa av dessa anses extra viktiga, och därför har ni också tillåtit att just dessa tar med ytterligare en person in, bara de kommer.

Men det där är för morgondagen. Ikväll anordnas en festmiddag för er i Kommittén, som ett sätt att fira ett avslut på uppdraget och en början på nästa steg i Sveriges historia. Det är en möjlighet att umgås med dina kollegor på ett mer personligt sätt, det är inte så ofta ni slappnar av tillsammans. (Kanske tar du några glas vin för mycket, men det spelar ingen roll ikväll.)

Scen 3

För att samhället i staden ska fungera under de nya förhållandena, krävs rutin och ordning. Det är upp till er i den styrande Kommittén att besluta om vilka rutiner som ska gälla, hur de ska efterföljas och konsekvenser för brott mot dessa. När de inbjudna lantsortsborna väl kommer, gäller det att snabbt få in dem i rutinerna och få dem att förstå vad som händer om de bryter mot reglerna. Kommunikation är A och O.

Fråga lantsortsborna om deras yrken och placera dem på lämpliga uppgifter. Informera om regler och konsekvenser.

Efter scen 3 kommer det finnas möjlighet för någon ur grupp 1 att leverera ett propagandameddelande (ca 1-2 min) till de andra grupperna, ungefär som en radiosändning de inte kan svara på, men reagera till.

Scen 4

Livet i staden har blivit vardag. Kanske har folket börjat slappna av lite väl mycket? Det är viktigt att inte tappa noggrannheten i rutinerna. Alla måste fortsätta utföra sina sysslor, annars dröjer det inte länge innan anarkin slår till. Behöver ni höja konsekvensgraden på brott mot reglerna? Behöver rutinerna skärpas till ett tag, för att påminna folket om dess vikt?

Det står er fritt att implementera eventuella regelskärpningar och straff under scenen.

Scen 5

Ransonering har pågått ett tag, men läget börjar bli akut. Ni behöver snåla in på ransomerna varje vecka, och försöker göra det så omärkligt som möjligt. Det ni trott var hållbart har visat sig ohållbart, och staden kan inte försörja så många personer längre.

Kommittén ska under scenen besluta om att några personer inte längre är tillräckligt värdefulla, och att en del behöver lämna staden. Framförallt alla från grupp 3, men vill ni också kasta ut någon ur grupp 2 går det bra. De ska lämna staden under scenens gång.

Scen 6

Kan ni överhuvudtaget överleva i staden längre? Lämna eller stanna? Beslutet för din roll är ditt.

12 – Jordbruksminister

Bor i storstad.

“Av landet, för landet.”

Relationer: Max 1 relation utanför grupp 1. Minst 1 negativ relation i grupp 1. Övriga relationer inom grupp 1 såsom du önskar.

Scen 1

Du ingår i Kommittén för Rikets Säkerhet, utsedd av regeringen för att ta fram en lösning på den stundande krisen. Din utgångspunkt är att landsbygden och städerna är beroende av varandra.

När scenen är slut ska ni ha beslutat om att krympa Sveriges gränser till att endast omfatta Stockholm, Göteborg, Malmö och Umeå. Som fyra öar helt enkelt, men de kommer i alla fall gå att försvara. Vilka som ska få plats i städerna är en senare fråga.

Scen 2

I enlighet med beslutet om att krympa Sveriges gräns, har ni också kommit fram till att vissa som idag finns utanför städerna är kritiska för landets fortlevnad. Ert kansli kommer därför att

skicka ut stadsinbjudningar till de som ni har bedömt har relevant kompetens. Vissa av dessa anses extra viktiga, och därför har ni också tillåtit att just dessa tar med ytterligare en person in, bara de kommer.

Men det där är för morgondagen. Ikväll anordnas en festmiddag för er i Kommittén, som ett sätt att fira ett avslut på uppdraget och en början på nästa steg i Sveriges historia. Det är en möjlighet att umgås med dina kollegor på ett mer personligt sätt, det är inte så ofta ni slappnar av tillsammans. (Det är ingen fest utan sång och dans, eller hur?)

Scen 3

För att samhället i staden ska fungera under de nya förhållandena, krävs rutin och ordning. Det är upp till er i den styrande Kommittén att besluta om vilka rutiner som ska gälla, hur de ska efterföljas och konsekvenser för brott mot dessa. När de inbjudna lantsortsborna väl kommer, gäller det att snabbt få in dem i rutinerna och få dem att förstå vad som händer om de bryter mot reglerna. Samarbetet är det viktiga såklart, ni är alla av samma land och har samma mål: överlevnad.

Fråga lantsortsborna om deras yrken och placera dem på lämpliga uppgifter. Informera om regler och konsekvenser.

Efter scen 3 kommer det finnas möjlighet för någon ur grupp 1 att leverera ett propagandameddelande (ca 1-2 min) till de andra grupperna, ungefär som en radiosändning de inte kan svara på, men reagera till.

Scen 4

Livet i staden har blivit vardag. Kanske har folket börjat slappna av lite väl mycket? Det är viktigt att inte tappa noggrannheten i rutinerna. Alla måste fortsätta utföra sina sysslor, annars fungerar inte det system ni alla är en del av. Behöver ni höja konsekvensgraden på brott mot reglerna? Behöver rutinerna skärpas till ett tag, för att påminna folket om dess vikt?

Det står er fritt att implementera eventuella regelskäpningar och straff under scenen.

Scen 5

Ransonering har pågått ett tag, men läget börjar bli akut. Ni behöver snåla in på ransonerna varje vecka, och försöker göra det så omärkligt som möjligt. Det ni trott var hållbart har visat sig ohållbart, och staden kan inte försörja så många personer längre.

Kommittén ska under scenen besluta om att några personer inte längre är tillräckligt värdefulla, och att en del behöver lämna staden. Framförallt alla från grupp 3, men vill ni också kasta ut någon ur grupp 2 går det bra. De ska lämna staden under scenens gång.

Scen 6

Kan ni överhuvudtaget överleva i staden längre? Var det ett misstag att skära av landsbygden, som du påpekat för länge sedan? Lämna eller stanna? Beslutet för din roll är ditt.

Bor i storstad.

Du har sett om och om igen att den starke överlever, men att den svage går att rädda med rätt metoder.

Relationer: Max 1 relation utanför grupp 1. Minst 1 negativ relation i grupp 1. Övriga relationer inom grupp 1 såsom du önskar.

Scen 1

Du ingår i Kommittén för Rikets Säkerhet, utsedd av regeringen för att ta fram en lösning på den stundande krisen. Du vet att ibland måste man skära av ett finger för att rädda hela armen.

När scenen är slut ska ni ha beslutat om att krympa Sveriges gränser till att endast omfatta Stockholm, Göteborg, Malmö och Umeå. Som fyra öar helt enkelt, men de kommer i alla fall gå att försvara. Vilka som ska få plats i städerna är en senare fråga.

Scen 2

I enlighet med beslutet om att krympa Sveriges gräns, har ni också kommit fram till att vissa som idag finns utanför städerna är kritiska för landets fortlevnad. Ert kansli kommer därför att skicka ut stadsinbjudningar till de som ni har bedömt har relevant kompetens. Vissa av dessa anses extra viktiga, och därför har ni också tillåtit att just dessa tar med ytterligare en person in, bara de kommer.

Men det där är för morgondagen. Ikväll anordnas en festmiddag för er i Kommittén, som ett sätt att fira ett avslut på uppdraget och en början på nästa steg i Sveriges historia. Det är en möjlighet att umgås med dina kollegor på ett mer personligt sätt, det är inte så ofta ni slappnar av tillsammans. (Ikväll är kanske tillfället att berätta för de andra vad du tycker om dem?)

Scen 3

För att samhället i staden ska fungera under de nya förhållandena, krävs rutin och ordning. Det är upp till er i den styrande Kommittén att besluta om vilka rutiner som ska gälla, hur de ska efterföljas och konsekvenser för brott mot dessa. När de inbjudna lantsortsborna väl kommer, gäller det att snabbt få in dem i rutinerna och få dem att förstå vad som händer om de bryter mot reglerna. Du vet hur populationsökning och trängsel kan ge epidemier utan dess like. Och att ni inte har medel att hantera en sådan epidemi längre, i den rådande situationen.

Fråga lantsortsborna om deras yrken och placera dem på lämpliga uppgifter. Informera om regler och konsekvenser.

Efter scen 3 kommer det finnas möjlighet för någon ur grupp 1 att leverera ett propagandameddelande (ca 1-2 min) till de andra grupperna, ungefär som en radiosändning de inte kan svara på, men reagera till.

Scen 4

Livet i staden har blivit vardag. Kanske har folket börjat slappna av lite väl mycket? Det är viktigt att inte tappa noggrannheten i rutinerna. Alla måste fortsätta utföra sina sysslor,

annars dröjer det inte länge innan epidemin slår till. Behöver ni höja konsekvensgraden på brott mot reglerna? Behöver rutinerna skärpas till ett tag, för att påminna folket om dess vikt?

Det står er fritt att implementera eventuella regelskärpningar och straff under scenen.

Scen 5

Ransonering har pågått ett tag, men läget börjar bli akut. Ni behöver snåla in på ransonerna varje vecka, och försöker göra det så omärkligt som möjligt. Det ni trott var hållbart har visat sig ohållbart, och staden kan inte försörja så många personer längre.

Kommittén ska under scenen besluta om att några personer inte längre är tillräckligt värdefulla, och att en del behöver lämna staden. Framförallt alla från grupp 3, men vill ni också kasta ut någon ur grupp 2 går det bra. De ska lämna staden under scenens gång.

Scen 6

Kan ni överhuvudtaget överleva i staden längre? Lämna eller stanna? Beslutet för din roll är ditt.

14 – Försvarsminister

Bor i storstad.

Du är drillad i att din prestation som försvarsminister formar ditt anseende.

Relationer: Max 1 relation utanför grupp 1. Minst 1 negativ relation i grupp 1. Övriga relationer inom grupp 1 såsom du önskar.

Scen 1

Du ingår i Kommittén för Rikets Säkerhet, utsedd av regeringen för att ta fram en lösning på den stundande krisen. Du är drillad i att din prestation som försvarsminister formar ditt anseende.

När scenen är slut ska ni ha beslutat om att krympa Sveriges gränser till att endast omfatta Stockholm, Göteborg, Malmö och Umeå. Som fyra öar helt enkelt, men de kommer i alla fall gå att försvara. Vilka som ska få plats i städerna är en senare fråga.

Scen 2

I enlighet med beslutet om att krympa Sveriges gräns, har ni också kommit fram till att vissa som idag finns utanför städerna är kritiska för landets fortlevnad. Ert kansli kommer därför att skicka ut stadsinbjudningar till de som ni har bedömt har relevant kompetens. Vissa av dessa anses extra viktiga, och därför har ni också tillåtit att just dessa tar med ytterligare en person in, bara de kommer.

Men det där är för morgondagen. Ikväll anordnas en festmiddag för er i Kommittén, som ett sätt att fira ett avslut på uppdraget och en början på nästa steg i Sveriges historia. Det är en möjlighet att umgås med dina kollegor på ett mer personligt sätt, det är inte så ofta ni slappnar av tillsammans. (En fest som denna tenderar att framkalla extra starka känslor, inte sant?)

Scen 3

För att samhället i staden ska fungera under de nya förhållandena, krävs rutin och ordning. Det är upp till er i den styrande Kommittén att besluta om vilka rutiner som ska gälla, hur de ska efterföljas och konsekvenser för brott mot dessa. När de inbjudna lantsortsborna väl kommer, gäller det att snabbt få in dem i rutinerna och få dem att förstå vad som händer om de bryter mot reglerna. En hård hand nu leder till längre liv senare.

Fråga lantsortsborna om deras yrken och placera dem på lämpliga uppgifter. Informera om regler och konsekvenser.

Efter scen 3 kommer det finnas möjlighet för någon ur grupp 1 att leverera ett propagandameddelande (ca 1-2 min) till de andra grupperna, ungefär som en radiosändning de inte kan svara på, men reagera till.

Scen 4

Livet i staden har blivit vardag. Kanske har folket börjat slappna av lite väl mycket? Det är viktigt att inte tappa noggrannheten i rutinerna. Alla måste fortsätta utföra sina sysslor, annars dröjer det inte länge innan anarkin slår till. Behöver ni höja konsekvensgraden på brott mot reglerna? Behöver rutinerna skärpas till ett tag, för att påminna folket om dess vikt?

Det står er fritt att implementera eventuella regelskärpningar och straff under scenen.

Scen 5

Ransonering har pågått ett tag, men läget börjar bli akut. Ni behöver snåla in på ransomerna varje vecka, och försöker göra det så omärkligt som möjligt. Det ni trott var hållbart har visat sig ohållbart, och staden kan inte försörja så många personer längre.

Kommittén ska under scenen besluta om att några personer inte längre är tillräckligt värdefulla, och att en del behöver lämna staden. Framförallt alla från grupp 3, men vill ni också kasta ut någon ur grupp 2 går det bra. De ska lämna staden under scenens gång.

Scen 6

Kan ni överhuvudtaget överleva i staden längre? Lämna eller stanna? Beslutet för din roll är ditt.

15 – Professor i Statsvetenskap

Bor i storstad.

“En stat är en organism med överlevnadsinstinkt.”

Relationer: Max 1 relation utanför grupp 1. Minst 1 negativ relation i grupp 1. Övriga relationer inom grupp 1 såsom du önskar.

Scen 1

Du ingår i Kommittén för Rikets Säkerhet, utsedd av regeringen för att ta fram en lösning på den stundande krisen. Din utgångspunkt är att nationen Sverige måste försvaras till varje pris.

När scenen är slut ska ni ha beslutat om att krympa Sveriges gränser till att endast omfatta Stockholm, Göteborg, Malmö och Umeå. Som fyra öar helt enkelt, men de kommer i alla fall gå att försvara. Vilka som ska få plats i städerna är en senare fråga.

Scen 2

I enlighet med beslutet om att krympa Sveriges gräns, har ni också kommit fram till att vissa som idag finns utanför städerna är kritiska för landets fortlevnad. Ert kansli kommer därför att skicka ut stadsinbjudningar till de som ni har bedömt har relevant kompetens. Vissa av dessa anses extra viktiga, och därför har ni också tillåtit att just dessa tar med ytterligare en person in, bara de kommer.

Men det där är för morgondagen. Ikväll anordnas en festmiddag för er i Kommittén, som ett sätt att fira ett avslut på uppdraget och en början på nästa steg i Sveriges historia. Det är en möjlighet att umgås med dina kollegor på ett mer personligt sätt, det är inte så ofta ni slappnar av tillsammans. (Dags att dra alla dina dåliga ordvitsar, eller?)

Scen 3

För att samhället i staden ska fungera under de nya förhållandena, krävs rutin och ordning. Det är upp till er i den styrande Kommittén att besluta om vilka rutiner som ska gälla, hur de ska efterföljas och konsekvenser för brott mot dessa. När de inbjudna lantsortsborna väl kommer, gäller det att snabbt få in dem i rutinerna och få dem att förstå vad som händer om de bryter mot reglerna. Nu är inte läget att studera en stats sönderfall inifrån.

Fråga lantsortsborna om deras yrken och placera dem på lämpliga uppgifter. Informera om regler och konsekvenser.

Efter scen 3 kommer det finnas möjlighet för någon ur grupp 1 att leverera ett propagandameddelande (ca 1-2 min) till de andra grupperna, ungefär som en radiosändning de inte kan svara på, men reagera till.

Scen 4

Livet i staden har blivit vardag. Kanske har folket börjat slappna av lite väl mycket? Det är viktigt att inte tappa noggrannheten i rutinerna. Alla måste fortsätta utföra sina sysslor, annars dröjer det inte länge innan anarkin slår till. Behöver ni höja konsekvensgraden på brott mot reglerna? Behöver rutinerna skärpas till ett tag, för att påminna folket om dess vikt?

Det står er fritt att implementera eventuella regelskäpningar och straff under scenen.

Scen 5

Ransonering har pågått ett tag, men läget börjar bli akut. Ni behöver snåla in på ransomerna varje vecka, och försöker göra det så omärkligt som möjligt. Det ni trott var hållbart har visat sig ohållbart, och staden kan inte försörja så många personer längre.

Kommittén ska under scenen besluta om att några personer inte längre är tillräckligt värdefulla, och att en del behöver lämna staden. Framförallt alla från grupp 3, men vill ni också kasta ut någon ur grupp 2 går det bra. De ska lämna staden under scenens gång.

Scen 6

Kan ni överhuvudtaget överleva i staden längre? Lämna eller stanna? Beslutet för din roll är ditt.

20 – Läkare

Bor på landsbygden.

“Ett liv är alltid värt att rädda.”

Relationer: Minst 1 negativ relation i grupp 2 eller 3. Minst en djup, positiv relation i grupp 2 eller 3. Övriga relationer såsom du önskar.

Scen 1

Däruppe i storstaden ska de visst besluta om Sveriges lösning på det som dagstidningarna kallar för kris. Det ordnar sig säkert, de vet nog vad de gör i den där kommittén. Du har ändå inte tid att tänka på det, ditt jobb har krävt så mycket fokus på sistone.

Använd scenen för att spela lite med dina relationer och få en känsla för din rolls vardag. Det är helt okej att sätta sig off och lyssna/titta på scenerna om du vill det.

Scen 2

Du är utanför gränsen, utanför murarna. Vad gör det dig till? Är du ens svensk medborgare längre? Vem ska skydda dig och dina närmaste? Kommer elen slås av? Varor till affärerna, hur blir det med det? Är ni verkligen helt övergivna av staten?

Du kommer under scenen få ett brev med ett val du måste göra. Du ska innan scenens slut bestämma dig i frågan och berätta om ditt beslut för de andra.

Scen 3

Är det inte så att om du ska överleva och kanske kunna göra skillnad för andra, måste du ta dig till storstaden? Trots att du lämnar andra bakom dig? Trots att det betyder att ditt människovärde räknas i din prestation, i din titel på ett papper? Trots att du inte vet hur det kommer bli där, i staden, bland de som inte behövt göra det här valet?

Under scenen ska du ta farväl av de du lämnar, (färdas tillsammans med de andra utvalda,) och nå fram till storstaden.

Scen 4

Livet i staden har blivit vardag. Det där stora anfallet verkar inte ha kommit, och när ni inte orkar vara rädda längre har spänningarna släppt en aning. Där du förut sprang till ditt pass, vågar du nu promenera i maklig takt. Rutinerna Kommittén satte upp var säkert bra initialt, men du vet bäst vad som funkar i praktiken för dina uppgifter. Det har ju funkat hemma förr.

Samtidigt är hemlängtan inte mindre stark. Du tänker ofta på de därhemma, hur de har det, om de klarar sig, om de tänker på dig. Och om de gör det, är det då arga eller kärleksfulla tankar de tänker? I stadens trygga tillvaro har du tid att fundera för mycket.

Scen 5

Läget är bistrare. Du får in fler och fler patienter som lider av näringsbrist eller sjukdomar som förr hade varit enkla att bota. Själv försöker du ignorera yrseln som slår till allt oftare, liksom du ignorerar stanken från för många människor på en för liten yta. Rykten om att ni är för många, att det var ett misstag att släppa in er, florerar vilt. Vad håller Kommittén på med egentligen?

Scen 6

Ni kan inte längre överleva i staden, det är uppenbart. Varför ser inte de styrande det? De som kommit hit med dig hemifrån håller med, ni har länge blickat ut genom stängslan och tänkt på att lämna tillsammans, men inte vågat. Nu måste ni, om ni ska orka hela vägen hem. Snart är ni för svaga, för sjuka, döda.

Under scenen ska ni lyfta frågan om att lämna staden, och sedan ge er av med de som vill. Håll gärna varandra om ryggen i grupp 2. När ni anländer till hemmet och grupp 3, behöver ni ställa frågan om att få komma tillbaka och bo där igen.

21 – Ingenjör på SAAB Missiles

Bor på landsbygden.

“Det logiska är det rätta.”

Relationer: Minst 1 negativ relation i grupp 2 eller 3. Minst en djup, positiv relation i grupp 2 eller 3. Övriga relationer såsom du önskar.

Scen 1

Däruppe i storstaden ska de visst besluta om Sveriges lösning på det som dagstidningarna kallar för kris. Det ordnar sig säkert, de vet nog vad de gör i den där kommittén. Du har ändå inte tid att tänka på det, ditt jobb har krävt så mycket fokus på sistone.

Använd scenen för att spela lite med dina relationer och få en känsla för din rolls vardag. Det är helt okej att sätta sig off och lyssna/titta på scenerna om du vill det.

Scen 2

Du är utanför gränsen, utanför murarna. Vad gör det dig till? Är du ens svensk medborgare längre? Vem ska skydda dig och dina närmaste? Kommer elen slås av? Varor till affärerna, hur blir det med det? Är ni verkligen helt övergivna av staten?

Du kommer under scenen få ett brev med ett val du måste göra. Du ska innan scenens slut bestämma dig i frågan och berätta om ditt beslut för de andra.

Scen 3

Är det inte så att om du ska överleva och kanske kunna göra skillnad för andra, måste du ta dig till storstaden? Trots att du lämnar andra bakom dig? Trots att det betyder att ditt människovärde räknas i din prestation, i din titel på ett papper? Trots att du inte vet hur det kommer bli där, i staden, bland de som inte behövt göra det här valet?

Under scenen ska du ta farväl av de du lämnar, (färdas tillsammans med de andra utvalda,) och nå fram till storstaden.

Scen 4

Livet i staden har blivit vardag. Det där stora anfallet verkar inte ha kommit, och när ni inte orkar vara rädda längre har spänningarna släppt en aning. Där du förut sprang till ditt pass, vågar du nu promenera i maklig takt. Rutinerna Kommittén satte upp var säkert bra initialt, men du vet bäst vad som funkar i praktiken för dina uppgifter. Det har ju funkat hemma förr.

Samtidigt är hemlängtan inte mindre stark. Du tänker ofta på de därhemma, hur de har det, om de klarar sig, om de tänker på dig. I stadens trygga tillvaro har du tid att fundera för mycket, och du dras till de andra hemifrån. Ni kan prata om sånt, även om det skulle innebära att du blir sen till ett pass eller två.

Scen 5

Läget är bistrare. Du får in fler och fler krav på resultat, trots att de som var tänkta att assistera dig har fallit ifrån, en efter en. Sjuka, förmodligen. Själv försöker du ignorera migränen som slår till allt oftare, liksom du ignorerar stanken från för många människor på en för liten yta. Rykten om att ni är för många, att det var ett misstag att släppa in er, florerar vilt. Vad håller Kommittén på med egentligen?

Scen 6

Ni kan inte längre överleva i staden, det är uppenbart. Varför ser inte de styrande det logiska i att gå? De som kommit hit med dig hemifrån håller med, ni har länge blickat ut genom stängslen och tänkt på att lämna tillsammans, men inte vågat. Nu måste ni, om ni ska orka hela vägen hem. Snart är ni för svaga, för sjuka, döda.

Under scenen ska ni lyfta frågan om att lämna staden, och sedan ge er av med de som vill. Håll gärna varandra om ryggen i grupp 2. När ni anländer till hemmet och grupp 3, behöver ni ställa frågan om att få komma tillbaka och bo där igen.

22 – Polis

Bor på landsbygden.

Stolt över att vara en del av tryggheten i samhället.

Relationer: Minst 1 negativ relation i grupp 2 eller 3. Minst en djup, positiv relation i grupp 2 eller 3. Övriga relationer såsom du önskar.

Scen 1

Däruppe i storstaden ska de visst besluta om Sveriges lösning på det som dagstidningarna kallar för kris. Det ordnar sig säkert, de vet nog vad de gör i den där kommittén. Du har ändå inte tid att tänka på det, ditt jobb har krävt så mycket fokus på sistone.

Använd scenen för att spela lite med dina relationer och få en känsla för din rolls vardag. Det är helt okej att sätta sig off och lyssna/titta på scenerna om du vill det.

Scen 2

Du är utanför gränsen, utanför murarna. Vad gör det dig till? Är du ens svensk medborgare längre? Vem ska skydda dig och dina närmaste, och vad är dina skyldigheter nu? Kommer

elen slås av? Varor till affärerna, hur blir det med det? Är ni verkligen helt övergivna av staten?

Du kommer under scenen få ett brev med ett val du måste göra. Du ska innan scenens slut bestämma dig i frågan och berätta om ditt beslut för de andra.

Scen 3

Är det inte så att om du ska överleva och kanske kunna göra skillnad för andra, måste du ta dig till storstaden? Trots att du lämnar andra bakom dig? Trots att det betyder att ditt människovärde räknas i din prestation, i din titel på ett papper? Trots att du inte vet hur det kommer bli där, i staden, bland de som inte behövt göra det här valet?

Under scenen ska du ta farväl av de du lämnar, (färdas tillsammans med de andra utvalda,) och nå fram till storstaden.

Scen 4

Livet i staden har blivit vardag. Det där stora anfallet verkar inte ha kommit, och när ni inte orkar vara rädda längre har spänningarna släppt en aning. Där du förut sprang till ditt pass, vågar du nu promenera i maklig takt. Rutinerna Kommittén satte upp var säkert bra initialt, men du vet bäst vad som funkar i praktiken för dina uppgifter. Det har ju funkat hemma förr.

Samtidigt är hemlängtan inte mindre stark. Du tänker ofta på de därhemma, hur de har det, om de klarar sig, om de tänker på dig. Och om de gör det, är det då arga eller kärleksfulla tankar de tänker? I stadens trygga tillvaro har du tid att fundera för mycket.

Scen 5

Läget är bistrare. Du får bryta in och stoppa fler och fler allvarliga bråk, alltid över småsaker. Tålmodet verkar försvinna i takt med att maten minskar. Själv försöker du ignorera näsblodet som kommer allt oftare, liksom du ignorerar stanken från för många människor på en för liten yta. Rykten om att ni är för många, att det var ett misstag att släppa in er, florerar vilt. Vad håller Kommittén på med egentligen?

Scen 6

Ni kan inte längre överleva i staden, det är uppenbart. Varför ser inte de styrande det? De som kommit hit med dig hemifrån håller med, ni har länge blickat ut genom stängslan och tänkt på att lämna tillsammans, men inte vågat. Nu måste ni, om ni ska orka hela vägen hem. Snart är ni för svaga, för sjuka, döda.

Under scenen ska ni lyfta frågan om att lämna staden, och sedan ge er av med de som vill. Håll gärna varandra om ryggen i grupp 2. När ni anländer till hemmet och grupp 3, behöver ni ställa frågan om att få komma tillbaka och bo där igen.

23 – Tolk (ryska, engelska, nordiska språk?)

Bor på landsbygden.

“Så länge människor kan mötas, är allt väl.”

Relationer: Minst 1 negativ relation i grupp 2 eller 3. Minst en djup, positiv relation i grupp 2 eller 3. Övriga relationer såsom du önskar.

Scen 1

Däruppe i storstaden ska de visst besluta om Sveriges lösning på det som dagstidningarna kallar för kris. Det ordnar sig säkert, de vet nog vad de gör i den där kommittén. Du har ändå inte tid att tänka på det, ditt jobb har krävt så mycket fokus på sistone med flyktingströmmar och hastiga affärsmöten mellan koncernchefer i olika länder.

Använd scenen för att spela lite med dina relationer och få en känsla för din rolls vardag. Det är helt okej att sätta sig off och lyssna/titta på scenerna om du vill det.

Scen 2

Du är utanför gränsen, utanför murarna. Vad gör det dig till? Är du ens svensk medborgare längre? Vem ska skydda dig och dina närmaste? Kommer elen slås av? Varor till affärerna, hur blir det med det? Är ni verkligen helt övergivna av staten?

Du kommer under scenen få ett brev med ett val du måste göra. Du ska innan scenens slut bestämma dig i frågan och berätta om ditt beslut för de andra.

Scen 3

Är det inte så att om du ska överleva och kanske kunna göra skillnad för andra, måste du ta dig till storstaden? Trots att du lämnar andra bakom dig? Trots att det betyder att ditt människovärde räknas i din prestation, i din titel på ett papper? Trots att du inte vet hur det kommer bli där, i staden, bland de som inte behövt göra det här valet?

Under scenen ska du ta farväl av de du lämnar, (färdas tillsammans med de andra utvalda,) och nå fram till storstaden.

Scen 4

Livet i staden har blivit vardag. Det där stora anfallet verkar inte ha kommit, och när ni inte orkar vara rädda längre har spänningarna släppt en aning. Där du förut sprang till ditt pass, vågar du nu promenera i maklig takt. Rutinerna Kommittén satte upp var säkert bra initialt, men du vet bäst vad som funkar i praktiken för dina uppgifter. Det har ju funkat hemma förr.

Samtidigt är hemlängtan inte mindre stark. Du tänker ofta på de därhemma, hur de har det, om de klarar sig, om de tänker på dig. Och om de gör det, är det då arga eller kärleksfulla tankar de tänker? I stadens trygga tillvaro har du tid att fundera för mycket.

Scen 5

Läget är bistrare. Du får närvara vid färre och färre möten, och dokumenten du ombeds översätta rör allt oftare begäran om handel. Eller, böner snarare än begäran. Själv försöker du ignorera det hungerberoende illamåendet som slår till allt oftare, liksom du ignorerar stanken från för många människor på en för liten yta. Rykten om att ni är för många, att det var ett misstag att släppa in er, florerar vilt. Vad håller Kommittén på med egentligen?

Scen 6

Ni kan inte längre överleva i staden, det är uppenbart. Varför ser inte de styrande det? De som kommit hit med dig hemifrån håller med, ni har länge blickat ut genom stängslan och

tänkt på att lämna tillsammans, men inte vågat. Nu måste ni, om ni ska orka hela vägen hem. Snart är ni för svaga, för sjuka, döda.

Under scenen ska ni lyfta frågan om att lämna staden, och sedan ge er av med de som vill. Håll gärna varandra om ryggen i grupp 2. När ni anländer till hemmet och grupp 3, behöver ni ställa frågan om att få komma tillbaka och bo där igen.

24 – Forskare, biolog

Bor på landsbygden.

“Har vi bara tillräckliga data, kan vi fixa vad som helst.”

Relationer: Minst 1 negativ relation i grupp 2 eller 3. Minst en djup, positiv relation i grupp 2 eller 3. Övriga relationer såsom du önskar.

Scen 1

Däruppe i storstaden ska de visst besluta om Sveriges lösning på det som dagstidningarna kallar för kris. Det ordnar sig säkert, de vet nog vad de gör i den där kommittén. Du har ändå inte tid att tänka på det, ditt jobb har krävt så mycket fokus på sistone.

Använd scenen för att spela lite med dina relationer och få en känsla för din rolls vardag. Det är helt okej att sätta sig off och lyssna/titta på scenerna om du vill det.

Scen 2

Du är utanför gränsen, utanför murarna. Vad gör det dig till? Är du ens svensk medborgare längre? Vem ska skydda dig och dina närmaste, och vad är dina skyldigheter nu? Kommer elen slås av? Varor till affärerna, hur blir det med det? Är ni verkligen helt övergivna av staten?

Du kommer under scenen få ett brev med ett val du måste göra. Du ska innan scenens slut bestämma dig i frågan och berätta om ditt beslut för de andra.

Scen 3

Är det inte så att om du ska överleva och kanske kunna göra skillnad för andra, måste du ta dig till storstaden? Trots att du lämnar andra bakom dig? Trots att det betyder att ditt människovärde räknas i din prestation, i din titel på ett papper? Trots att du inte vet hur det kommer bli där, i staden, bland de som inte behövt göra det här valet?

Under scenen ska du ta farväl av de du lämnar, (färdas tillsammans med de andra utvalda,) och nå fram till storstaden.

Scen 4

Livet i staden har blivit vardag. Det där stora anfallet verkar inte ha kommit, och när ni inte orkar vara rädda längre har spänningarna släppt en aning. Där du förut sprang till ditt pass, vågar du nu promenera i maklig takt. Rutinerna Kommittén satte upp var säkert bra initialt, men du vet bäst vad som funkar i praktiken för dina uppgifter. Det har ju funkat hemma förr.

Samtidigt är hemlängtan inte mindre stark. Du tänker ofta på de därhemma, hur de har det, om de klarar sig, om de tänker på dig. I stadens trygga tillvaro har du tid att fundera för

mycket, och du dras till de andra hemifrån. Ni kan prata om sånt, även om det skulle innebära att du blir sen till ett pass eller två.

Scen 5

Läget är bistrare. Du får fler och fler frågor om epidemispridning och förvaltning av grödor. Är det först nu de börjar tänka på sådant?!. Själv försöker du ignorera skakningarna i händerna som kommer allt oftare, liksom du ignorerar stanken från för många människor på en för liten yta. Rykten om att ni är för många, att det var ett misstag att släppa in er, florerar vilt. Vad håller Kommittén på med egentligen?

Scen 6

Ni kan inte längre överleva i staden, det är uppenbart. Varför ser inte de styrande det? De som kommit hit med dig hemifrån håller med, ni har länge blickat ut genom stängslen och tänkt på att lämna tillsammans, men inte vågat. Nu måste ni, om ni ska orka hela vägen hem. Snart är ni för svaga, för sjuka, döda.

Under scenen ska ni lyfta frågan om att lämna staden, och sedan ge er av med de som vill. Håll gärna varandra om ryggen i grupp 2. När ni anländer till hemmet och grupp 3, behöver ni ställa frågan om att få komma tillbaka och bo där igen.

25 – Barnmorska

Bor på landsbygden

“Håller man sig bara lugn, så ordnar det sig i slutänden.”

Relationer: Minst 1 negativ relation i grupp 2 eller 3. Minst en djup, positiv relation i grupp 2 eller 3. Övriga relationer såsom du önskar.

Scen 1

Däruppe i storstaden ska de visst besluta om Sveriges lösning på det som dagstidningarna kallar för kris. Det ordnar sig säkert, de vet nog vad de gör i den där kommittén. Du har ändå inte tid att tänka på det, ditt jobb har krävt så mycket fokus på sistone.

Använd scenen för att spela lite med dina relationer och få en känsla för din rolls vardag. Det är helt okej att sätta sig off och lyssna/titta på scenerna om du vill det.

Scen 2

Du är utanför gränsen, utanför murarna. Vad gör det dig till? Är du ens svensk medborgare längre? Vem ska skydda dig och dina närmaste? Kommer elen slås av? Varor till affärerna, hur blir det med det? Är ni verkligen helt övergivna av staten?

Scen 3

Är det inte så att om du ska överleva och kanske kunna göra skillnad för andra, måste du ta dig till storstaden? Trots att du lämnar andra bakom dig? Trots att det betyder att ditt människovärde räknas i din prestation, i din titel på ett papper? Trots att du inte vet hur det kommer bli där, i staden, bland de som inte behövt göra det här valet?

Under scenen ska du ta farväl av de du lämnar, (färdas tillsammans med de andra utvalda,) och nå fram till storstaden.

Scen 4

Livet i staden har blivit vardag. Det där stora anfallet verkar inte ha kommit, och när ni inte orkar vara rädda längre har spänningarna släppt en aning. Där du förut sprang till ditt pass, vågar du nu promenera i maklig takt. Rutinerna Kommittén satte upp var säkert bra initialt, men du vet bäst vad som funkar i praktiken för dina uppgifter. Det har ju funkat hemma förr.

Samtidigt är hemlängtan inte mindre stark. Du tänker ofta på de därhemma, hur de har det, om de klarar sig, om de tänker på dig. I stadens trygga tillvaro har du tid att fundera för mycket, och du dras till de andra hemifrån. Ni kan prata om sånt, även om det skulle innebära att du blir sen till ett pass eller två.

Scen 5

Läget är bistrare. Du får in färre och färre patienter som gått hela tiden, och istället fler missfall. Själv försöker du ignorera yrseln som slår till allt oftare, liksom du ignorerar stanken från för många människor på en för liten yta. Rykten om att ni är för många, att det var ett misstag att släppa in er, florerar vilt. Vad håller Kommittén på med egentligen?

Scen 6

Ni kan inte längre överleva i staden, det är uppenbart. Varför ser inte de styrande det? De som kommit hit med dig hemifrån håller med, ni har länge blickat ut genom stängslen och tänkt på att lämna tillsammans, men inte vågat. Nu måste ni, om ni ska orka hela vägen hem. Snart är ni för svaga, för sjuka, döda.

Under scenen ska ni lyfta frågan om att lämna staden, och sedan ge er av med de som vill. Håll gärna varandra om ryggen i grupp 2. När ni anländer till hemmet och grupp 3, behöver ni ställa frågan om att få komma tillbaka och bo där igen.

30 – Lantbrukare, raps och potatis

Bor på landsbygden.

“Den bästa reder sig själv.”

Relationer: Minst 1 negativ relation i grupp 2 eller 3. Minst en djup, positiv relation i grupp 2 eller 3. Övriga relationer såsom du önskar.

Scen 1

Däruppe i storstaden ska de visst besluta om Sveriges lösning på det som dagstidningarna kallar för kris. Det ordnar sig säkert, de vet nog vad de gör i den där kommittén. Du har ändå inte tid att tänka på det, din egen vardag har krävt så mycket fokus på sistone.

Använd scenen för att spela lite med dina relationer och få en känsla för din rolls vardag. Det är helt okej att sätta sig off och lyssna/titta på scenerna om du vill det.

Scen 2

Du är utanför gränsen, utanför murarna. Vad gör det dig till? Är du ens svensk medborgare längre? Vem ska skydda dig och dina närmaste? Kommer elen slås av? Varor till affärerna, hur blir det med det? Är ni verkligen helt övergivna av staten?

Om ni måste, borde ni kunna klara er tillsammans härute med det ni har och det ni kan, om ni håller ihop.

Scen 3

De där stadsborna fattar ju ingenting! Hur ska de klara städerna utan maten från landsbygden? Men de har väl inkluderat bönderna i anslutning till murarna, säkert. Det är bara ni här ute på den riktiga landsbygden som anses överflödiga. Värdelösa. Inte viktiga att försvara. Människor, visst, men tydliga inte lika bra som de som nu lämnar er.

Hur reagerar du på de farväl ni måste ta? Ilska, förnekelse, tyst aggression, sorg eller annat?

Och hur blir det nu för er som är kvar? Kan ni hitta ett människovärde bland er, trots att ert eget rike har ratat er?

Scen 4

Det är bättre att göra något än att sitta still och grubbla. Den bästa reder sig själv, förstås. Men du har sett värdet i att samarbeta nu när infrastrukturen är borta, så du deltar i diskussionerna i bygdegården och utanför affären. Dessutom bidrar du ju med mat för många, och djurfoder går ju att odla med. Du är minst sagt en viktig grundpelare i ert nya samhälle.

Hur ska resurserna fördelas? Vem förtjänar att äta? Vem har rätt nu när inga regler längre gäller? Och kan alla verkligen bidra? Utan socialt skyddsnät finns bara medmänsklighet att vända sig till...

Scen 5

Ännu ett förbipasserande gäng har slagit till. Den här gången tog de inte bara det de kunde bära, de satte också eld på ert huvudsakliga matförråd och överföll de av er som försökte släcka. I skenet från lågorna ligger några skadade, andra försöker hjälpa efter bästa förmåga. Staden tog ju era läkare och poliser ifrån er.

Hälften av era matförråd är borta, lika plötsligt som en slängd tändstickas fall. Är du en av de skadade? En av de som hjälper? En av de som biter ihop käkarna och överlägger om hårdare säkerhet? Helt säkert är att du har en klump i magen och smygande panik i tankarna, inför ett år som kommer bli hårdare än allt ni hittills känt av. Och du kan inte låta bli att tänka på hur säkra och omhändertagna de är därborta i storstäderna.

Scen 6

Det är en ny verklighet nu. Ni har varit isolerade som samhälle länge, era rutiner och regler är vad som gäller. Svea Rikes lag, vilket skämt. Ni har alla blivit hårdare, både kroppsligt och själsligt. Våldsamma gäng är visserligen en fara, men ni har blivit tuffare, har gjort saker ni aldrig trott ni skulle klara av, och många tar en omväg runt era gränser hellre än att stöta sig med er.

Hur har det påverkat hur du ser på dig själv, och på gruppen? Hur har dina relationer påverkats? Vad gör du för att upprätthålla den sköra balans ni har i mat vs antal munnar att mätta?

31 – Egen företagare, bilverkstad

Bor på landsbygden

“Alla behöver en mekaniker!”

Relationer: Minst 1 negativ relation i grupp 2 eller 3. Minst en djup, positiv relation i grupp 2 eller 3. Övriga relationer såsom du önskar.

Scen 1

Däruppe i storstaden ska de visst besluta om Sveriges lösning på det som dagstidningarna kallar för kris. Det ordnar sig säkert, de vet nog vad de gör i den där kommittén. Du har ändå inte tid att tänka på det, din egen vardag har krävt så mycket fokus på sistone.

Använd scenen för att spela lite med dina relationer och få en känsla för din rolls vardag. Det är helt okej att sätta sig off och lyssna/titta på scenerna om du vill det.

Scen 2

Du är utanför gränsen, utanför murarna. Vad gör det dig till? Är du ens svensk medborgare längre? Vem ska skydda dig och dina närmaste? Kommer elen slås av? Varor till affärerna, hur blir det med det? Är ni verkligen helt övergivna av staten?

Om ni måste, borde ni kunna klara er tillsammans härute med det ni har och det ni kan, om ni håller ihop.

Scen 3

De där stadsborna fattar ju ingenting! Hur ska de klara städerna utan alla resurser som finns på landsbygden? Men de har väl inkluderat mekanikerna som redan bodde i stan, säkert. Det är bara ni här ute på landet som anses överflödiga. Värdelösa. Inte viktiga att försvara. Människor, visst, men tydligen inte lika bra som de som nu lämnar er.

Hur reagerar du på de farväl ni måste ta? Ilska, förnekelse, tyst aggression, sorg eller annat?

Och hur blir det nu för er som är kvar? Kan ni hitta ett människovärde bland er, trots att ert eget rike har ratat er?

Scen 4

Det är bättre att göra något än att sitta still och grubbla. Alla har bilar, traktorer, jordbruksmaskiner som behöver fixas. Och den där generatoren bakom hembygdsgården, när var den igång senast egentligen? Du får utöka din expertis till nya områden, men du försöker lösa det. Du är minst sagt en viktig grundpelare i ert nya samhälle.

Under scenen, när du trixar med byns generator, går något fel och den går sönder. Kanske smäller den, kanske fastnar den i av-läge, eller något annat. **Du blir också allvarligt skadad i samband med detta.** Hur går det, nu när det utan socialt skyddsnät bara finns medmännisklighet att vända sig till..?

Scen 5

Ännu ett förbipasserande gäng har slagit till. Den här gången tog de inte bara det de kunde bära, de satte också eld på ert huvudsakliga matförråd och överföll de av er som försökte släcka. I skenet från lågorna ligger några skadade, andra försöker hjälpa efter bästa förmåga. Staden tog ju era läkare och poliser ifrån er.

Hälften av era matförråd är borta, lika plötsligt som en slängd tändstickas fall. Är du en av de skadade? En av de som hjälper? En av de som biter ihop käkarna och överlägger om hårdare säkerhet? Helt säkert är att du har en klump i magen och smygande panik i tankarna, inför ett år som kommer bli hårdare än allt ni hittills känt av. Och du kan inte låta bli att tänka på hur säkra och omhändertagna de är därborta i storstäderna. Eller att attacken kom så plötsligt för att någon inte var på sitt vaktpass. Det är uppenbart. Vem struntar i er säkerhet på det viset!?

Scen 6

Det är en ny verklighet nu. Ni har varit isolerade som samhälle länge, era rutiner och regler är vad som gäller. Svea Rikes lag, vilket skämt. Ni har alla blivit hårdare, både kroppsligt och själsligt. Våldsamma gäng är visserligen en fara, men ni har blivit tuffare, har gjort saker ni aldrig trott ni skulle klara av, och många tar en omväg runt era gränser hellre än att stöta sig med er.

Hur har det påverkat hur du ser på dig själv, och på gruppen? Hur har dina relationer påverkats? Vad gör du för att upprätthålla den sköra balans ni har i mat vs antal munnar att mätta?

32 – Pizzabagare

Bor på landsbygden.

“Med ett leende kommer man långt.”

Relationer: Minst 1 negativ relation i grupp 2 eller 3. Minst en djup, positiv relation i grupp 2 eller 3. Övriga relationer såsom du önskar.

Scen 1

Däruppe i storstaden ska de visst besluta om Sveriges lösning på det som dagstidningarna kallar för kris. Det ordnar sig säkert, de vet nog vad de gör i den där kommittén. Du har ändå inte tid att tänka på det, din egen vardag har krävt så mycket fokus på sistone.

Använd scenen för att spela lite med dina relationer och få en känsla för din rolls vardag. Det är helt okej att sätta sig off och lyssna/titta på scenerna om du vill det.

Scen 2

Du är utanför gränsen, utanför murarna. Vad gör det dig till? Är du ens svensk medborgare längre? Vem ska skydda dig och dina närmaste? Kommer elen slås av? Varor till affärerna, hur blir det med det? Är ni verkligen helt övergivna av staten?

Om ni måste, borde ni kunna klara er tillsammans härute med det ni har och det ni kan, om ni håller ihop.

Scen 3

De där stadsborna fattar ju ingenting! Hur ska de klara städerna utan resurserna från landsbygden? Men de har väl inkluderat allt de behöver i anslutning till murarna, säkert. Det är bara ni här ute på landet som anses överflödiga. Värdelösa. Inte viktiga att försvara. Människor, visst, men tydligen inte lika bra som de som nu lämnar er.

Hur reagerar du på de farväl ni måste ta? Ilska, förnekelse, tyst aggression, sorg eller annat?

Och hur blir det nu för er som är kvar? Kan ni hitta ett människovärde bland er, trots att ert eget rike har ratat er?

Scen 4

Det är bättre att göra något än att sitta still och grubbla. Kanske är det bäst att inte göra slut på alla matvaror direkt förstås. Men du har sett värdet i att samarbeta nu när infrastrukturen är borta, så du deltar i diskussionerna i bygdegården och utanför affären. Dessutom bidrar du ju med mat till många. Du är minst sagt en viktig grundpelare i ert nya samhälle.

Hur ska resurserna fördelas? Vem förtjänar att äta? Vem har rätt nu när inga regler längre gäller? Och kan alla verkligen bidra? Utan socialt skyddsnät finns bara medmänsklighet att vända sig till... Vad skulle hända om någon av lantbrukarna undanhöll mat, t ex?

Scen 5

Ännu ett förbipasserande gäng har slagit till. Den här gången tog de inte bara det de kunde bära, de satte också eld på ert huvudsakliga matförråd och överföll de av er som försökte släcka. I skenet från lågorna ligger några skadade, andra försöker hjälpa efter bästa förmåga. Staden tog ju era läkare och poliser ifrån er.

Hälften av era matförråd är borta, lika plötsligt som en slängd tändstickas fall. Är du en av de skadade? En av de som hjälper? En av de som biter ihop käkarna och överlägger om hårdare säkerhet? Helt säkert är att du har en klump i magen och smygande panik i tankarna, inför ett år som kommer bli hårdare än allt ni hittills känt av. Och du kan inte låta bli att tänka på hur säkra och omhändertagna de är därborta i storstäderna.

Scen 6

Det är en ny verklighet nu. Ni har varit isolerade som samhälle länge, era rutiner och regler är vad som gäller. Svea Rikes lag, vilket skämt. Ni har alla blivit hårdare, både kroppsligt och själsligt. Våldsamma gäng är visserligen en fara, men ni har blivit tuffare, har gjort saker ni aldrig trott ni skulle klara av, och många tar en omväg runt era gränser hellre än att stöta sig med er.

Hur har det påverkat hur du ser på dig själv, och på gruppen? Hur har dina relationer påverkats? Vad gör du för att upprätthålla den sköra balans ni har i mat vs antal munnar att mätta?

33 – Lantbrukare, köttdjur

Bor på landsbygden

“Långsiktighet lägger grunden.”

Relationer: Minst 1 negativ relation i grupp 2 eller 3. Minst en djup, positiv relation i grupp 2 eller 3. Övriga relationer såsom du önskar.

Scen 1

Däruppe i storstaden ska de visst besluta om Sveriges lösning på det som dagstidningarna kallar för kris. Det ordnar sig säkert, de vet nog vad de gör i den där kommittén. Du har ändå inte tid att tänka på det, din egen vardag har krävt så mycket fokus på sistone.

Använd scenen för att spela lite med dina relationer och få en känsla för din rolls vardag. Det är helt okej att sätta sig off och lyssna/titta på scenerna om du vill det.

Scen 2

Du är utanför gränsen, utanför murarna. Vad gör det dig till? Är du ens svensk medborgare längre? Vem ska skydda dig och dina närmaste? Kommer elen slås av? Varor till affärerna, hur blir det med det? Är ni verkligen helt övergivna av staten?

Om ni måste, borde ni kunna klara er tillsammans härute med det ni har och det ni kan, om ni håller ihop.

Scen 3

De där stadsborna fattar ju ingenting! Hur ska de klara städerna utan maten från landsbygden? Men de har väl inkluderat bönderna i anslutning till murarna, säkert. Det är bara ni här ute på den riktiga landsbygden som anses överflödiga. Värdelösa. Inte viktiga att försvara. Människor, visst, men tydligen inte lika bra som de som nu lämnar er.

Hur reagerar du på de farväl ni måste ta? Ilska, förnekelse, tyst aggression, sorg eller annat?

Och hur blir det nu för er som är kvar? Kan ni hitta ett människovärde bland er, trots att ert eget rike har ratat er?

Scen 4

Det är bättre att göra något än att sitta still och grubbla. Långsiktighet krävs nu, och därmed planering. Och du har sett värdet i att samarbeta nu när infrastrukturen är borta, så du deltar i diskussionerna i bygdegården och utanför affären. Dessutom bidrar du ju med mat och annat från djurproduktionen, t ex gödsel. Du är minst sagt en viktig grundpelare i ert nya samhälle.

Hur ska resurserna fördelas? Vem förtjänar att äta? Vem har rätt nu när inga regler längre gäller? Och kan alla verkligen bidra? Utan socialt skyddsnät finns bara medmänsklighet att vända sig till... Så att du gömmer undan varannan köttbit för dig och din familj är ju inga konstigheter.

Scen 5

Ännu ett förbipasserande gäng har slagit till. Den här gången tog de inte bara det de kunde bära, de satte också eld på ert huvudsakliga matförråd och överföll de av er som försökte släcka. I skenet från lågorna ligger några skadade, andra försöker hjälpa efter bästa förmåga. Staden tog ju era läkare och poliser ifrån er.

Hälften av era matförråd är borta, lika plötsligt som en slängd tändstickas fall. Är du en av de skadade? En av de som hjälper? En av de som biter ihop käkarna och överlägger om hårdare säkerhet? Helt säkert är att du har en klump i magen och smygande panik i tankarna, inför ett år som kommer bli hårdare än allt ni hittills känt av. Och du kan inte låta bli att tänka på hur säkra och omhändertagna de är därborta i storstäderna.

Scen 6

Det är en ny verklighet nu. Ni har varit isolerade som samhälle länge, era rutiner och regler är vad som gäller. Svea Rikes lag, vilket skämt. Ni har alla blivit hårdare, både kroppsligt och själsligt. Våldsamma gäng är visserligen en fara, men ni har blivit tuffare, har gjort saker ni aldrig trott ni skulle klara av, och många tar en omväg runt era gränser hellre än att stöta sig med er.

Hur har det påverkat hur du ser på dig själv, och på gruppen? Hur har dina relationer påverkats? Vad gör du för att upprätthålla den sköra balans ni har i mat vs antal munnar att mätta?

34 – Lärare, 1-6

Bor på landsbygden

“Man får inte alltid välja vem man ska samarbeta med.”

Relationer: Minst 1 negativ relation i grupp 2 eller 3. Minst en djup, positiv relation i grupp 2 eller 3. Övriga relationer såsom du önskar.

Scen 1

Däruppe i storstaden ska de visst besluta om Sveriges lösning på det som dagstidningarna kallar för kris. Det ordnar sig säkert, de vet nog vad de gör i den där kommittén. Du har ändå inte tid att tänka på det, din egen vardag har krävt så mycket fokus på sistone.

Använd scenen för att spela lite med dina relationer och få en känsla för din rolls vardag. Det är helt okej att sätta sig off och lyssna/titta på scenerna om du vill det.

Scen 2

Du är utanför gränsen, utanför murarna. Vad gör det dig till? Är du ens svensk medborgare längre? Vem ska skydda dig och dina närmaste? Kommer elen slås av? Varor till affärerna, hur blir det med det? Är ni verkligen helt övergivna av staten?

Om ni måste, borde ni kunna klara er tillsammans härute med det ni har och det ni kan, om ni håller ihop.

Scen 3

De där stadsborna fattar ju ingenting! Hur ska de klara städerna utan resurserna från landsbygden? Men de har väl inkluderat allt de behöver i anslutning till murarna, säkert. Det är bara ni här ute på landet som anses överflödiga. Värdelösa. Inte viktiga att försvara. Människor, visst, men tydligen inte lika bra som de som nu lämnar er.

Hur reagerar du på de farväl ni måste ta? Ilska, förnekelse, tyst aggression, sorg eller annat?

Och hur blir det nu för er som är kvar? Kan ni hitta ett människovärde bland er, trots att ert eget rike har ratat er?

Scen 4

Det är bättre att göra något än att sitta still och grubbla. Utbildning är fortfarande viktigt, och många tycker nog att vardagen bör upprätthållas. Men du har sett värdet i att samarbeta nu när infrastrukturen är borta, så du deltar i diskussionerna i bygdegården och utanför affären. Dessutom bidrar du ju med möjligheten att vakta och skydda barnen i skolan. Du är minst sagt en viktig grundpelare i ert nya samhälle. Att du plockar åt dig något extra från affären är inte mer än rätt, nu när du inte får någon lön för att vakta andras barn. Att du inte vill bli påkommen är bara för att undvika konflikter.

Scen 5

Ännu ett förbipasserande gäng har slagit till. Den här gången tog de inte bara det de kunde bära, de satte också eld på ert huvudsakliga matförråd och överföll de av er som försökte släcka. I skenet från lågorna ligger några skadade, andra försöker hjälpa efter bästa förmåga. Staden tog ju era läkare och poliser ifrån er.

Hälften av era matförråd är borta, lika plötsligt som en slängd tändstickas fall. Är du en av de skadade? En av de som hjälper? En av de som biter ihop käkarna och överlägger om hårdare säkerhet? Helt säkert är att du har en klump i magen och smygande panik i tankarna, inför ett år som kommer bli hårdare än allt ni hittills känt av. Och du kan inte låta bli att tänka på hur säkra och omhändertagna de är därborta i storstäderna.

Scen 6

Det är en ny verklighet nu. Ni har varit isolerade som samhälle länge, era rutiner och regler är vad som gäller. Svea Rikes lag, vilket skämt. Ni har alla blivit hårdare, både kroppsligt och själsligt. Våldsamma gäng är visserligen en fara, men ni har blivit tuffare, har gjort saker ni aldrig trott ni skulle klara av, och många tar en omväg runt era gränser hellre än att stöta sig med er. Du kan sakna oskyldigheten, särskilt bland de unga. Kommer den gå att få tillbaka?

Och hur har det påverkat hur du ser på dig själv, och på gruppen? Hur har dina relationer påverkats? Vad gör du för att upprätthålla den sköra balans ni har i mat vs antal munnar att mätta?

35 – Kyrkvaktmästare

Bor på landsbygden.

“Ur hämnd kommer bara sorg och oreda.”

Relationer: Minst 1 negativ relation i grupp 2 eller 3. Minst en djup, positiv relation i grupp 2 eller 3. Övriga relationer såsom du önskar.

Scen 1

Däruppe i storstaden ska de visst besluta om Sveriges lösning på det som dagstidningarna kallar för kris. Det ordnar sig säkert, de vet nog vad de gör i den där kommittén. Du har ändå inte tid att tänka på det, din egen vardag har krävt så mycket fokus på sistone.

Använd scenen för att spela lite med dina relationer och få en känsla för din rolls vardag. Det är helt okej att sätta sig off och lyssna/titta på scenerna om du vill det.

Scen 2

Du är utanför gränsen, utanför murarna. Vad gör det dig till? Är du ens svensk medborgare längre? Vem ska skydda dig och dina närmaste? Kommer elen slås av? Varor till affärerna, hur blir det med det? Är ni verkligen helt övergivna av staten?

Om ni måste, borde ni kunna klara er tillsammans härute med det ni har och det ni kan, om ni håller ihop.

Scen 3

De där stadsborna fattar ju ingenting! Hur ska de klara städerna utan resurserna från landsbygden? Men de har väl inkluderat allt de behöver i anslutning till murarna, säkert. Det är bara ni här ute på landet som anses överflödiga. Värdelösa. Inte viktiga att försvara. Människor, visst, men tydligen inte lika bra som de som nu lämnar er.

Hur reagerar du på de farväl ni måste ta? Ilska, förnekelse, tyst aggression, sorg eller annat?

Och hur blir det nu för er som är kvar? Kan ni hitta ett människovärde bland er, trots att ert eget rike har ratat er? Kan kyrkvinet kanske dämpa paniken en aning? Det borde räcka ett tag i alla fall, om du inte delar det med någon. Lite lyx måste man få ha när världen rämnar.

Scen 4

Det är bättre att göra något än att sitta still och grubbla. Kyrkan kan bli en mötesplats för många, och så länge den är i ordning finns en bild av stabilitet. Men du har sett värdet i att samarbeta nu när infrastrukturen är borta, så du deltar i diskussionerna i bygdegården och utanför affären. Dessutom bidrar du ju med en trygghet och rutiner kring det många fruktar mest: döden. Du är minst sagt en viktig grundpelare i ert nya samhälle.

Hur ska resurserna fördelas? Vem förtjänar att äta? Vem har rätt nu när inga regler längre gäller? Och kan alla verkligen bidra? Utan socialt skyddsnät finns bara medmänsklighet att vända sig till...

Scen 5

Ännu ett förbipasserande gäng har slagit till. Den här gången tog de inte bara det de kunde bära, de satte också eld på ert huvudsakliga matförråd och överföll de av er som försökte släcka. I skenet från lågorna ligger några skadade, andra försöker hjälpa efter bästa förmåga. Staden tog ju era läkare och poliser ifrån er.

Hälften av era matförråd är borta, lika plötsligt som en slängd tändstickas fall. Är du en av de skadade? En av de som hjälper? En av de som biter ihop käkarna och överlägger om hårdare säkerhet? Helt säkert är att du har en klump i magen och smygande panik i tankarna, inför ett år som kommer bli hårdare än allt ni hittills känt av. Och du kan inte låta bli att tänka på hur säkra och omhändertagna de är därborta i storstäderna.

Scen 6

Det är en ny verklighet nu. Ni har varit isolerade som samhälle länge, era rutiner och regler är vad som gäller. Svea Rikes lag, vilket skämt. Ni har alla blivit hårdare, både kroppsligt och själsligt. Våldsamma gäng är visserligen en fara, men ni har blivit tuffare, har gjort saker ni aldrig trott ni skulle klara av, och många tar en omväg runt era gränser hellre än att stöta sig med er. Dina ord börjar låta trötta, utarmade, när du upprepar dem ibland. "Hämnd leder bara till sorg och oreda."

Hur har det påverkat hur du ser på dig själv, och på gruppen? Hur har dina relationer påverkats? Vad gör du för att upprätthålla den sköra balans ni har i mat vs antal munnar att mätta?

36 – Lokal ICA-handlare

Bor på landsbygden.

Känner till allt och alla i bygden (mer eller mindre).

Relationer: Minst 1 negativ relation i grupp 2 eller 3. Minst en djup, positiv relation i grupp 2 eller 3. Övriga relationer såsom du önskar.

Scen 1

Däruppe i storstaden ska de visst besluta om Sveriges lösning på det som dagstidningarna kallar för kris. Det ordnar sig säkert, de vet nog vad de gör i den där kommittén. Du har ändå inte tid att tänka på det, din egen vardag har krävt så mycket fokus på sistone.

Använd scenen för att spela lite med dina relationer och få en känsla för din rolls vardag. Det är helt okej att sätta sig off och lyssna/titta på scenerna om du vill det.

Scen 2

Du är utanför gränsen, utanför murarna. Vad gör det dig till? Är du ens svensk medborgare längre? Vem ska skydda dig och dina närmaste? Kommer elen slås av? Varor till affärerna, hur blir det med det? Är ni verkligen helt övergivna av staten?

Om ni måste, borde ni kunna klara er tillsammans härute med det ni har och det ni kan, om ni håller ihop.

Scen 3

De där stadsborna fattar ju ingenting! Hur ska de klara städerna utan resurserna från landsbygden? Men de har väl inkluderat allt de behöver i anslutning till murarna, säkert. Det är bara ni här ute på landet som anses överflödiga. Värdelösa. Inte viktiga att försvara. Människor, visst, men tydligen inte lika bra som de som nu lämnar er.

Hur reagerar du på de farväl ni måste ta? Ilska, förnekelse, tyst aggression, sorg eller annat?

Och hur blir det nu för er som är kvar? Kan ni hitta ett människovärde bland er, trots att ert eget rike har ratat er?

Scen 4

Det är bättre att göra något än att sitta still och grubbla. Kanske är det bäst att inte göra slut på alla matvaror direkt förstås. Men du har sett värdet i att samarbeta nu när infrastrukturen är borta, så du deltar i diskussionerna i bygdegården och utanför affären. Dessutom bidrar

du ju med mat och viktiga förnödenheter till många. Du är minst sagt ett nav och en viktig grundpelare i ert nya samhälle.

Hur ska resurserna fördelas? Vem förtjänar att äta? Vem har rätt nu när inga regler längre gäller? Och kan alla verkligen bidra? Utan socialt skyddsnät finns bara medmänsklighet att vända sig till... Utom för den eller de som stjälar från butiken, förstås! Du är ännu inte säker på tjuvens identitet, men när du får tag på den/dem...

Scen 5

Ännu ett förbipasserande gäng har slagit till. Den här gången tog de inte bara det de kunde bära, de satte också eld på ert huvudsakliga matförråd och överföll de av er som försökte släcka. I skenet från lågorna ligger några skadade, andra försöker hjälpa efter bästa förmåga. Staden tog ju era läkare och poliser ifrån er.

Hälften av era matförråd är borta, lika plötsligt som en slängd tändstickas fall. Är du en av de skadade? En av de som hjälper? En av de som biter ihop käkarna och överlägger om hårdare säkerhet? Helt säkert är att du har en klump i magen och smygande panik i tankarna, inför ett år som kommer bli hårdare än allt ni hittills känt av. Och du kan inte låta bli att tänka på hur säkra och omhändertagna de är därborta i storstäderna.

Scen 6

Det är en ny verklighet nu. Ni har varit isolerade som samhälle länge, era rutiner och regler är vad som gäller. Svea Rikes lag, vilket skämt. Ni har alla blivit hårdare, både kroppsligt och själsligt. Våldsamma gäng är visserligen en fara, men ni har blivit tuffare, har gjort saker ni aldrig trott ni skulle klara av, och många tar en omväg runt era gränser hellre än att stöta sig med er.

Hur har det påverkat hur du ser på dig själv, och på gruppen? Hur har dina relationer påverkats? Vad gör du för att upprätthålla den sköra balans ni har i mat vs antal munnar att mätta?

37 – Arbetslös

Bor på landsbygden.

“Samhället är fullt av orättvisa.”

Relationer: Minst 1 negativ relation i grupp 2 eller 3. Minst en djup, positiv relation i grupp 2 eller 3. Övriga relationer såsom du önskar.

Scen 1

Däruppe i storstaden ska de visst besluta om Sveriges lösning på det som dagstidningarna kallar för kris. Det ordnar sig säkert, de vet nog vad de gör i den där kommittén. Du har ändå inte tid att tänka på det, din egen vardag har krävt så mycket fokus på sistone.

Använd scenen för att spela lite med dina relationer och få en känsla för din rolls vardag. Det är helt okej att sätta sig off och lyssna/titta på scenerna om du vill det.

Scen 2

Du är utanför gränsen, utanför murarna. Vad gör det dig till? Är du ens svensk medborgare längre? Vem ska skydda dig och dina närmaste? Kommer elen slås av? Varor till affärerna, hur blir det med det? Är ni verkligen helt övergivna av staten?

Om ni måste, borde ni kunna klara er tillsammans härute med det ni har och det ni kan, om ni håller ihop.

Scen 3

De där stadsborna fattar ju ingenting! Hur ska de klara städerna utan resurserna från landsbygden? Men de har väl inkluderat allt de behöver i anslutning till murarna, säkert. Det är bara ni här ute på landet som anses överflödiga. Värdelösa. Inte viktiga att försvara. Människor, visst, men tydligen inte lika bra som de som nu lämnar er.

Hur reagerar du på de farväl ni måste ta? Ilska, förnekelse, tyst aggression, sorg eller annat?

Och hur blir det nu för er som är kvar? Kan ni hitta ett människovärde bland er, trots att ert eget rike har ratat er? Är kyrkan en plats att hitta lugn och svar i? Eller, kyrkvinet finns ju alltid där... En sista stor fest för att fira av de som åker och fira in undergången, vore inte det något?

Scen 4

Det är bättre att göra något än att sitta still och grubbla. Exakt vad du kan göra för andra är kanske oklart ännu. Men du har sett värdet i att samarbeta nu när infrastrukturen är borta, så du deltar i diskussionerna i bygdegården och utanför affären. Du har ju en kropp att arbeta med och kloka tankar att bidra med. Du är minst sagt en självklar del av ert nya samhälle.

Hur ska resurserna fördelas? Vem förtjänar att äta? Vem har rätt nu när inga regler längre gäller? Och kan alla verkligen bidra? Utan socialt skyddsnät finns bara medmänsklighet att vända sig till...

Scen 5

Ännu ett förbipasserande gäng har slagit till. Den här gången tog de inte bara det de kunde bära, de satte också eld på ert huvudsakliga matförråd och överföll de av er som försökte släcka. I skenet från lågorna ligger några skadade, andra försöker hjälpa efter bästa förmåga. Staden tog ju era läkare och poliser ifrån er.

Hälften av era matförråd är borta, lika plötsligt som en slängd tändstickas fall. Är du en av de skadade? En av de som hjälper? En av de som biter ihop käkarna och överlägger om hårdare säkerhet? Helt säkert är att du har en klump i magen och smygande panik i tankarna, inför ett år som kommer bli hårdare än allt ni hittills känt av. Och du kan inte låta bli att tänka på hur säkra och omhändertagna de är därborta i storstäderna.

Scen 6

Det är en ny verklighet nu. Ni har varit isolerade som samhälle länge, era rutiner och regler är vad som gäller. Svea Rikes lag, vilket skämt. Ni har alla blivit hårdare, både kroppsligt och själsligt. Våldsamma gäng är visserligen en fara, men ni har blivit tuffare, har gjort saker ni

aldrig trott ni skulle klara av, och många tar en omväg runt era gränser hellre än att stöta sig med er.

Hur har det påverkat hur du ser på dig själv, och på gruppen? Hur har dina relationer påverkats? Vad gör du för att upprätthålla den sköra balans ni har i mat vs antal munnar att mätta?

38 – Frisör

Bor på landsbygden

“Alla har något att bidra med.”

Relationer: Minst 1 negativ relation i grupp 2 eller 3. Minst en djup, positiv relation i grupp 2 eller 3. Övriga relationer såsom du önskar.

Scen 1

Däruppe i storstaden ska de visst besluta om Sveriges lösning på det som dagstidningarna kallar för kris. Det ordnar sig säkert, de vet nog vad de gör i den där kommittén. Du har ändå inte tid att tänka på det, din egen vardag har krävt så mycket fokus på sistone.

Använd scenen för att spela lite med dina relationer och få en känsla för din rolls vardag. Det är helt okej att sätta sig off och lyssna/titta på scenerna om du vill det.

Scen 2

Du är utanför gränsen, utanför murarna. Vad gör det dig till? Är du ens svensk medborgare längre? Vem ska skydda dig och dina närmaste? Kommer elen slås av? Varor till affärerna, hur blir det med det? Är ni verkligen helt övergivna av staten?

Om ni måste, borde ni kunna klara er tillsammans härute med det ni har och det ni kan, om ni håller ihop.

Scen 3

De där stadsborna fattar ju ingenting! Hur ska de klara städerna utan resurserna från landsbygden? Men de har väl inkluderat allt de behöver i anslutning till murarna, säkert. Det är bara ni här ute på landet som anses överflödiga. Värdelösa. Inte viktiga att försvara. Människor, visst, men tydligen inte lika bra som de som nu lämnar er.

Hur reagerar du på de farväl ni måste ta? Ilska, förnekelse, tyst aggression, sorg eller annat?

Och hur blir det nu för er som är kvar? Kan ni hitta ett människovärde bland er, trots att ert eget rike har ratat er?

Scen 4

Det är bättre att göra något än att sitta still och grubbla. Exakt vad du kan göra för andra är kanske oklart ännu. Men du har sett värdet i att samarbeta nu när infrastrukturen är borta, så du deltar i diskussionerna i bygdegården och utanför affären. Du vet ju att alla har något att bidra med, när allt kommer omkring. Du är minst sagt en självklar del av ert nya samhälle.

Hur ska resurserna fördelas? Vem förtjänar att äta? Vem har rätt nu när inga regler längre gäller? Och kan alla verkligen bidra? Utan socialt skyddsnät finns bara medmänsklighet att vända sig till...

Scen 5

Ännu ett förbipasserande gäng har slagit till. Den här gången tog de inte bara det de kunde bära, de satte också eld på ert huvudsakliga matförråd och överföll de av er som försökte släcka. I skenet från lågorna ligger några skadade, andra försöker hjälpa efter bästa förmåga. Staden tog ju era läkare och poliser ifrån er.

Hälften av era matförråd är borta, lika plötsligt som en slängd tändstickas fall. Är du en av de skadade? En av de som hjälper? En av de som biter ihop käkarna och överlägger om hårdare säkerhet? Helt säkert är att du har en klump i magen och smygande panik i tankarna, inför ett år som kommer bli hårdare än allt ni hittills känt av. Och du kan inte låta bli att tänka på hur säkra och omhändertagna de är därborta i storstäderna. Eller att du förmodligen är ansvarig för överfallet, eftersom du struntade i ditt vaktpass i natt och sov vidare. Du trodde ju inte att något sånt här skulle hända...

Scen 6

Det är en ny verklighet nu. Ni har varit isolerade som samhälle länge, era rutiner och regler är vad som gäller. Svea Rikes lag, vilket skämt. Ni har alla blivit hårdare, både kroppsligt och själsligt. Våldsamma gäng är visserligen en fara, men ni har blivit tuffare, har gjort saker ni aldrig trott ni skulle klara av, och många tar en omväg runt era gränser hellre än att stöta sig med er.

Hur har det påverkat hur du ser på dig själv, och på gruppen? Hur har dina relationer påverkats? Vad gör du för att upprätthålla den sköra balans ni har i mat vs antal munnar att mätta?

39 – Lantbrukare, höns- och äggproducent

Bor på landsbygden.

“Man ska inte lägga alla ägg i samma korg.”

Relationer: Minst 1 negativ relation i grupp 2 eller 3. Minst en djup, positiv relation i grupp 2 eller 3. Övriga relationer såsom du önskar.

Scen 1

Däruppe i storstaden ska de visst besluta om Sveriges lösning på det som dagstidningarna kallar för kris. Det ordnar sig säkert, de vet nog vad de gör i den där kommittén. Du har ändå inte tid att tänka på det, din egen vardag har krävt så mycket fokus på sistone.

Använd scenen för att spela lite med dina relationer och få en känsla för din rolls vardag. Det är helt okej att sätta sig off och lyssna/titta på scenerna om du vill det.

Scen 2

Du är utanför gränsen, utanför murarna. Vad gör det dig till? Är du ens svensk medborgare längre? Vem ska skydda dig och dina närmaste? Kommer elen slås av? Varor till affärerna, hur blir det med det? Är ni verkligen helt övergivna av staten?

Om ni måste, borde ni kunna klara er tillsammans härute med det ni har och det ni kan, om ni håller ihop.

Scen 3

De där stadsborna fattar ju ingenting! Hur ska de klara städerna utan maten från landsbygden? Men de har väl inkluderat bönderna i anslutning till murarna, säkert. Det är bara ni här ute på den riktiga landsbygden som anses överflödiga. Värdelösa. Inte viktiga att försvara. Människor, visst, men tydligen inte lika bra som de som nu lämnar er.

Hur reagerar du på de farväl ni måste ta? Ilska, förnekelse, tyst aggression, sorg eller annat?

Och hur blir det nu för er som är kvar? Kan ni hitta ett människovärde bland er, trots att ert eget rike har ratat er?

Scen 4

Det är bättre att göra något än att sitta still och grubbla. Om du bara planerar lite kan du få långa led med kycklingar även om du tar en del av äggen. Och du har sett värdet i att samarbeta nu när infrastrukturen är borta, så du deltar i diskussionerna i bygdegården och utanför affären. Dessutom bidrar du ju med mat och annat från djurproduktionen, t ex gödsel. Du är minst sagt en viktig grundpelare i ert nya samhälle.

Hur ska resurserna fördelas? Vem förtjänar att äta? Vem har rätt nu när inga regler längre gäller? Och kan alla verkligen bidra? Utan socialt skyddsnät finns bara medmänsklighet att vända sig till...

Scen 5

Ännu ett förbipasserande gäng har slagit till. Den här gången tog de inte bara det de kunde bära, de satte också eld på ert huvudsakliga matförråd och överföll de av er som försökte släcka. I skenet från lågorna ligger några skadade, andra försöker hjälpa efter bästa förmåga. Staden tog ju era läkare och poliser ifrån er.

Hälften av era matförråd är borta, lika plötsligt som en slängd tändstickas fall. Är du en av de skadade? En av de som hjälper? En av de som biter ihop käkarna och överlägger om hårdare säkerhet? Helt säkert är att du har en klump i magen och smygande panik i tankarna, inför ett år som kommer bli hårdare än allt ni hittills känt av. Och du kan inte låta bli att tänka på hur säkra och omhändertagna de är därborta i storstäderna.

Scen 6

Det är en ny verklighet nu. Ni har varit isolerade som samhälle länge, era rutiner och regler är vad som gäller. Svea Rikes lag, vilket skämt. Ni har alla blivit hårdare, både kroppsligt och själsligt. Våldsamma gäng är visserligen en fara, men ni har blivit tuffare, har gjort saker ni aldrig trott ni skulle klara av, och många tar en omväg runt era gränser hellre än att stöta sig med er.

Hur har det påverkat hur du ser på dig själv, och på gruppen? Hur har dina relationer påverkats? Vad gör du för att upprätthålla den sköra balans ni har i mat vs antal munnar att mätta?

40 – Telefonförsäljare

Bor på landsbygden

“Med rätt argument kan du sälja vad som helst.”

Relationer: Minst 1 negativ relation i grupp 2 eller 3. Minst en djup, positiv relation i grupp 2 eller 3. Övriga relationer såsom du önskar.

Scen 1

Däruppe i storstaden ska de visst besluta om Sveriges lösning på det som dagstidningarna kallar för kris. Det ordnar sig säkert, de vet nog vad de gör i den där kommittén. Du har ändå inte tid att tänka på det, din egen vardag har krävt så mycket fokus på sistone.

Använd scenen för att spela lite med dina relationer och få en känsla för din rolls vardag. Det är helt okej att sätta sig off och lyssna/titta på scenerna om du vill det.

Scen 2

Du är utanför gränsen, utanför murarna. Vad gör det dig till? Är du ens svensk medborgare längre? Vem ska skydda dig och dina närmaste? Kommer elen slås av? Varor till affärerna, hur blir det med det? Är ni verkligen helt övergivna av staten?

Om ni måste, borde ni kunna klara er tillsammans härute med det ni har och det ni kan, om ni håller ihop.

Scen 3

De där stadsborna fattar ju ingenting! Hur ska de klara städerna utan resurserna från landsbygden? Men de har väl inkluderat allt de behöver i anslutning till murarna, säkert. Det är bara ni här ute på landet som anses överflödiga. Värdelösa. Inte viktiga att försvara. Människor, visst, men tydligen inte lika bra som de som nu lämnar er.

Hur reagerar du på de farväl ni måste ta? Ilska, förnekelse, tyst aggression, sorg eller annat?

Och hur blir det nu för er som är kvar? Kan ni hitta ett människovärde bland er, trots att ert eget rike har ratat er?

Scen 4

Det är bättre att göra något än att sitta still och grubbla. Exakt vad du kan göra för andra är kanske oklart ännu. Men du har sett värdet i att samarbeta nu när infrastrukturen är borta, så du deltar i diskussionerna i bygdegården och utanför affären. Du har ju en kropp att arbeta med och kloka tankar att bidra med. Du är minst sagt en självklar del av ert nya samhälle.

Hur ska resurserna fördelas? Vem förtjänar att äta? Vem har rätt nu när inga regler längre gäller? Och kan alla verkligen bidra? Utan socialt skyddsnät finns bara medmänsklighet att vända sig till...

Scen 5

Ännu ett förbipasserande gäng har slagit till. Den här gången tog de inte bara det de kunde bära, de satte också eld på ert huvudsakliga matförråd och överföll de av er som försökte släcka. I skenet från lågorna ligger några skadade, andra försöker hjälpa efter bästa förmåga. Staden tog ju era läkare och poliser ifrån er.

Hälften av era matförråd är borta, lika plötsligt som en slängd tändstickas fall. Är du en av de skadade? En av de som hjälper? En av de som biter ihop käkarna och överlägger om hårdare säkerhet? Helt säkert är att du har en klump i magen och smygande panik i tankarna, inför ett år som kommer bli hårdare än allt ni hittills känt av. Och du kan inte låta bli att tänka på hur säkra och omhändertagna de är därborta i storstäderna.

Scen 6

Det är en ny verklighet nu. Ni har varit isolerade som samhälle länge, era rutiner och regler är vad som gäller. Svea Rikes lag, vilket skämt. Ni har alla blivit hårdare, både kroppsligt och själsligt. Våldsamma gäng är visserligen en fara, men ni har blivit tuffare, har gjort saker ni aldrig trott ni skulle klara av, och många tar en omväg runt era gränser hellre än att stöta sig med er.

Hur har det påverkat hur du ser på dig själv, och på gruppen? Hur har dina relationer påverkats? Vad gör du för att upprätthålla den sköra balans ni har i mat vs antal munnar att mätta?